

[Alfred Jensen.]

rives og erstattes af nogle bedre. Vi har den opfattelse, at det bør overlades til kommunerne at sikre, at der opføres boligbyggeri, der svarer til den jævne befolknings tarv, og at denne opgave lettest og bedst kan løses af de sociale boligselskaber. Jeg tror, det er rigtigt, hvad mindretallet i kommissionen har peget på i så henseende. Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme ind på de tanker, der her er ført frem, men blot gøre den indsigelse imod saneringslavene, som vor indstilling over for den private spekulation i boligen angiver.

Endelig ville jeg også finde det rimeligt, om man tog lejerne i betragtning ved sammensætningen af saneringsnævnene. Jeg ved ikke, hvor meget denne sag har været drøftet, men jeg må gå ud fra, at dette spørgsmål vil blive behandlet i udvalget. Jeg skulle ikke have noget imod, om man sammen med lejerrepræsentanter også tog grundejerrepræsentanter, men jeg tror, det er temmelig væsentligt, at disse organisationer bliver repræsenteret her. Så vidt jeg kan se af lovforslaget og bemærkningerne, er dette ikke tilfældet.

Ja, det er de bemærkninger, jeg skal gøre ved denne lejlighed. Jeg forstår, at lovforslagenes enkeltheder og virkninger vil blive gennemgået i udvalget, og det kan jo meget vel blive forslag af et helt andet udseende, vi kommer til at tage stilling til i anden omgang. Derfor skal jeg ikke udtrykke større velvilje over for forslagen end den, der ligger i de bemærkninger, jeg her har fremsat.

Boligministeren (Bundvad): Trods det ærede medlem hr. Alfred Jensens noget forsigtige tilslutning skal jeg tillade mig at takke samtlige ordførere, fordi de har givet principiel tilslutning til, at vi nu får en ny lov om boligtilsyn og en ny lov om sanering, love, der kan fremme saneringen i langt stærkere grad, end tilfældet tidligere har været.

Det er klart, at et så stort lovkompleks som det foreliggende kan give den enkelte ordfører og hans parti anledning til overvejelser, som naturligvis må fortsættes i udvalget. Jeg kan sige på forhånd, at vi dér vil skaffe alle de oplysninger, man måtte have brug for, og deltage i alle overvejelser,

som kan føre til et resultat. Jeg nærer alligevel det håb efter at have hørt på ordførerne i dag, at det skulle være muligt at gennemføre denne ny lovgivning med tilslutning fra alle partier.

Jeg hørte det ærede medlem hr. Lorentzens bemærkninger om, at man ikke må haste sagen igennem. Det kan jeg i og for sig heller ikke se der er nogen grund til at gøre. Vi må gå paragraffer og bestemmelser igennem, overveje og vurdere dem; men omvendt er forholdet det, at da denne lovgivning har været under forberedelse i ret lang tid og der er tale om en omlægning i forhold til tidligere, og da vi ikke har haft nogen lov om sanering i lang tid, er der meget store forventninger, ikke mindst hos de private grundejere, som vil gå ind i ejersaneringslav, om, at denne lovgivning snart bliver gjort færdig. Der presser sig så mange opgaver på til løsning. Men afvejer vi de to synspunkter mod hinanden, folketingets ønske om at få tid til at se på de enkelte paragraffer og ønsket om ikke at tøve længere end højst nødvendigt, tror jeg, vi kan få to gode love ud af det.

Derudover vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger til det, de enkelte ordførere har været inde på.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen var inde på tilsynslovens § 11, hvorefter man kan forlange af en ejer, at han istandsætter en dårlig lejlighed inden for et beløb af 20 pct. af årslejen i en 5 års periode. Det ærede medlem mente, at denne procent var for lav. Det kan vi overveje og diskutere i udvalget; men der er jo tale om et fremskridt i forhold til den gældende lovgivning på dette område, for ifølge denne kunne der godt gives påbud om, at fejl skulle rettes, men ejeren kunne sidde påbuddet overhørig og, som det ærede medlem hr. Lannung var inde på, måske skaffe sig en mere indtægtsbringende udlejning ad anden vej. Der sker nu det, at man kan give påbud, og bliver det ikke fulgt op, kan kommunen inden for det omtalte beløb på ejerens regning lade gennemføre forbedringerne, således at man derved bevarer en efter omstændighederne ordentlig bolig.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen var også inde på det spørgsmål, om medicinaldirektøren burde være selvskreven formand for det ene af boligtilsynsrådene. Når